

eller Politidirecteuren, og jeg troer ogsaa, at naar Ministeren havde tilkjendegivet det Ønske, at Sagen maatte fremmes hurtigst muligt, vilde der ikke fra Forsamlingens Side have været noget til Hinder derfor. Jeg antager det for rimeligt, at, hvis Sagen var kommen derhen, var mulig det Tillæg, som af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Sde Valgkreds (Nimestad) er bleven angrebet, allerede der blevet foreslaaet og var saaledes vist ogsaa tidligere af Ministeriet blevet anbefalet. Jeg siger forøvrigt ikke dette, fordi jeg har Noget at bemærke ved Loven selv, tværtimod ønsker jeg, at den maa gaae igjennem, og jeg vilde endog ogsaa ønske, at man strax kunde have gjort disse Bestemmelser bestandige, hvilket jeg dog ikke skal foreslaae, for ikke at standse Lovens Udgivelse. Jeg kan iøvrigt ikke være enig med ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Sde Valgkreds (Nimestad) i, at det Tillæg er urigtigt, som er kommen ind i Landstinget. Det forekommer mig, at det staaer i god Forbindelse med Loven, og at det stemmer med dens Siemød. For det Første er der i de Bemærkninger, som ere meddeelte af Magistraten og Politidirecteuren, gjort opmærksom paa, at Loven dog ikke vil være uden skadelig Indflydelse paa de Næringsbrugere, som nu beskæftige sig med Handel med Levnetsmidler, og det synes derfor ganske rimeligt, at man i det samme, man tager en Bestemmelse, som kan være til Skade for dem, søger at fjerne Hindringer, som i andre Henseender kunne være til Besvær for dem i deres Næringsvei, og hvorved det Tab kan lattes for dem, som de mulig ville lide ved Loven. Det er dog ikke saa meget den Side, hvorfra jeg seer Bestemmelsen, men jeg betragter den virkelig som givet i de uforvarende kjøbenhavnske Indvaaneres Interesse, idet det er ganske vitterligt, at den allerførste Deel af de mindre Bemidlede kun kunne forsyne sig med Levnetsmidler hos Høkerne, og derfor ikke søge Torvet for at forsyne sig med Livsforbrødenheder, da deres Tid og Gyver ikke ere dertil, og Alt hvad der gjøres for at lette Høkerhandelen, er derfor med det samme et Skridt til at lette Anskaffelsen af Forbrødenheder for denne hele Klasse af Medborgere. (Nimestad: Maa jeg bede om Ordet.)

Det, at Høkerne danne en Corporation, er Noget, som slet ikke her kan komme i Betragtning, idet deres Rettigheder aldeles vilde være de samme, enten de danne en Corporation eller ikke. Det vil staae til enhver enkelt Høker selv, om der ingen Corporation var, at paatale ethvert Indgreb i den Næringsret, som er tilstaaet ham. Derimod skal jeg gjerne indrømme, at det i formel Henseende maaskee kunde synes betænkeligt, at dette Forslag er knyttet til denne Lov, fordi en saadan Bestemmelse om Høkerne vel rettest burde være bestandig, medens Loven kun er interimistisk; men jeg troer dog, at det kan forsvares. Jeg skal i den Henseende tillade mig at bemærke, at det Tillæg, som er kommen ind i Landstinget, er Noget, som i flere Aar flere Gange er blevet tilraadet af Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, og jeg troer ogsaa af Kjøbenhavns Magistrat, men som derimod hos Politidirecteuren har mødt Modstand, hvilket har gjort, at det hidtil ikke er blevet Lov. Imidlertid har denne Bestemmelse altid forekommet dem, der have haft Leilighed til at tænke over denne Sag, som en urimelig Bestemmelse, man maatte ønske hævet, saasnart dertil var en passende Leilighed. Foruden at den ikke er til nogen væsentlig Gavn, leder den desuden til mange Rivninger og Ubehageligheder mellem Politiet og de Næringsbrugende, og det vilde være urimeligt nu at holde paa den, efterat Loven af 15de April 1854 har hævet denne Indskrænkning for Høkere med Hensyn til Handelen med uformalede Kornvarer. Nu er det altsaa saaledes, at en Høker maa paa de Dage, da Indskrænkning finder Sted, komme paa Torvet saa tidligt han vil, for at købe Kornvarer, men, hvis han med det samme, han køber Kornvarer, køber andre Tordevarer, vil han blive straffet derfor, og det giver naturligtvis endnu mere Anledning til ubehagelige Rivninger mellem Politiet og de Næringsbrugende. Jeg var derfor bleven anmodet om at indbringe et Lovforslag her i Thinget i den Retning, som Tillægget gaaer ud paa, men foruden at det jo ikke er behageligt at fremkomme med en Lov af et saa ubetydeligt og localt Indhold, som denne vilde være, saa var jeg ogsaa dengang, jeg blev anmodet derom,